OULUN (LEVYTTÄNEEN) ROCKSCENEN ALKU 1977 ETEENPÄIN

On todella yllättävää kuinka pitkään meni ennen kuin Oululainen rockbändi pääsi levyttämään – Ramblers singlellä *Don't Mind Rockin' Tonite / Nadine* vuonna 1978. Yllättävää sikäli, että Oulussa oli ollut rockbändejä jo rautalangan alkuajoista asti, siis 60-luvun alkupuolelta. Tunnetuimmat näistä Oululaisista yhtyeistä olivat Bachelors ja Coyotes. Sitä seurasi beat-yhteyiden vyöry ja 70-luvun alussa vaikutteet otettiin brittibluesista. Suorempi ja energisempi kama tuli muotiin ensin Hurriganesin myötä ja Dr. Feelgoodin esiintyminen Kuusrockissa 1975 vaikutti monen aloittelevan bändin soittoon. Siihen, että Oulusta tuli erittäin elävä musiikkikaupunki ja että scene alkoi todella elää, vaikutti kaksi asiaa. Kun alunperin teekkarin Rattori-lupi muutti Asemakadulle Kauppahotellin taloon, niin paikan livelinjaksi tuli selkeästi rock – oli kyse sitten bändi- tai DJ-illoista. Tuo oli aikaa, kun rockklubeja ei juurikaan Suomessa ollut. Rattorissa pääsivät paikallisetkin bändit hiomaan kykyjään. Toinen liikkeellelaittava voima oli rockin monitoimimies Antti "Ana" Porkka. Ana alkoi toimi bändien managerina ja oli taustapiruna ensimmäisten bändien levytyssopimuksissa. Mies jopa maksoi Kauko Röyhkän ekojen levyjen studiosessiot ja myi nauhat eteenpäin. Perustipa hän myöhemmin oman levymerkin, jolle oululaiset Tiistai ja Kolera levyttivät. 70-luvun lopussa tehtiin se pohjatyö, joka mahdollisti 80-luvun puolessa välissä Oulun nousun yhdeksi Suomen merkittävimmistä vaihtoehtomusiikkikaupungeista. Tämä Oulun alternativescene esitellään myöhemmin tehtävässä sukupuussa. Osa sen bändeistä (vaikkapa Kansanturvamusiikkikomissio, Faff-Bey tai Murnau) olisivat aloitusvuosinsa perusteella mahtunut tähän sukupuuhun, mutta liitännäisyyksien takia siirrettiin tuohon myöhemmin tehtävään sukupuuhun. Samoin muutama bändi, joiden jäsenet siirtyivät myöhemmin näihin alternativeyhteyisiin, on myös siirretty tuohon sukupuuhun. Tämä sukupuu kattaa lähes kaikki ensimmäiset levyttäneet Oulubändit. Sukupuusta puuttuu Henry Ojutkankaan itsensä Champion Jack Dupree kanssa tekemän LP *Real Combination* (1980), koska se tehtiin projektikokoonpanolla, jossa oli Ramblers soittajia – projektikoonpano ei oikein istu sukupuuhun. Ojutkankaan oma bändi Henry & Friends ei levyttänyt. Tämä sukupuu poikkeaa useimmista aiemmin tekemistäni siinä, että tämä ei lopu mihinkään tiettyyn vuoteen, vaan isoimmat yhteet seurataan niiden loppuun asti, osa aivan näihin päiviin saakka.

Kauko Röyhkä - tuolloin vielä Jukka-Pekka "Välde" Välimaa - perusti Untillo -nimisen yhtyeen Oulun Merikosken lukion luokkakavereidensa kanssa vuonna 1977. Yhtye oli asenteellisesti punkkia, vaikka sen jäsenten musiikilliset esikuvat olivatkin amerikkalaista undergroundia ja garagea, kuten Captain Beefheart, Iggy Pop, Pere Ubu ja Lou Reed. Bändin tavoitteena oli oman musiikin tekeminen ja omaperäisyys. Yhtye ei levyttänyt, mutta sen biiseistä Dora ja Ihmisen paras ystävä kulkeutuivat Nartulle.

Untillo (1977-1978)

Kauko Röyhkä (laulu, basso) · Seppo "RukiVehr Paakinaho" Saarela (kitara) · Pupu Lihavisto (urut) · Reijo "Anori Karmio" Virtanen (meluaminen) · Ilkka Laru (rummut)

Narttu #1 (1978-79)

Kauko Röyhkä (laulu, basso) · Juha "Koira Kyypää" Pousi (kitara) · Jukka "V. Kiviharju" Savilaakso (rummut) · Seppo "RukiVehr A. Kivi" Saarela (kitara)

Untillosta muotoutui Narttu, kun vuonna 1979 mukaan tulivat Pousi ja Savilaakso. Bändi alkoi keikkailla tiiviisti ja varsinkin Rattorissa vastaanotto oli innostunutta. Kokoonpano hajosi, kun Röyhkä muutti opiskelujen takia Turkuun. Lihavisto ja RukiVehr yrittivät jatkaa bändiä, mutta kun RukiVehr lähti opiskelemaan Tampereelle bändi hajosi lopullisesti.

500 kiloa lihaa #2
katso alemmaksi

Narttu #2 & #3 * Turku (1979-80)

Turussa Röyhkällä oli kaksi Narttu-kokoonpanoa Turussa. #1 Kauko Röyhkä (laulu, basso), Ilmari Ilmanen (rummut), Juha Laukkanen (kitara) ja Harri Siivonen (kitara). #2 Kauko Röyhkä (laulu, basso), Sippo Laisaari (kitara) ja Jouni Pusa (rummut). Kumpikaan kokoonpano ei levyttänyt

Röyhkä palasi vuoden kuluttua Ouluun ja uuden Nartun. Se oli trio, jossa Röyhkän lisäksi olivat Ramblersista soittaneet Mattila Tikka. Esikoislevynsä *Steppaillen* Narttu levytti vapun tienoilla 1980 Mika Sundqvistin studiossa. Sen rahoitti manageri Antti "Ana" Porkka. Ana kauppasi masterin EMI:lle, joka julkaisi sen Kauko Röyhkän nimellä eikä Mattilaa ja Tikkaa mainittu levyn krediiteissä. Kesällä yhtyeen jäsenmäärä tuplattiin ja se esiintyi Kuusrockissa heinäkuussa 1980. Röyhkä jätti tässä vaiheessa basson soiton ja keskittyi vain laulamaan.

Ramblers #1 (1977-79)

Riku Mattila (kitara) · Jarmo "Jamppa" Heikkinen (basso, laulu) · Heikki "Hessu" Tikka (rummut, laulu) · Köpi Kurikka (laulu, kitara)

Ramblers oli osin manageri Antti "Ana" Porkan ideoima yhtye. Riku Mattila oli tutustunut Anaan toimiessaan Rocketin roudarina. Kurikka ja Tikka tutustuivat mieheen soittaessaan Dolls-yhtyeessä. Ajatus oli perustaa nuoren bluestaitajan ympärille R & B -yhtye. Ramblersin ohjelmisto vanhojen bluesmestarien covereista riuskalla Dr. Feelgood tyylisellä otteella. Tiukkana lavabändinä tunnettu yhtye sai sopimuksen Hi Hatille, jolle yhtye teki vuonna 1979 LP:n *We Don`t Mind Rockin´ Tonite* ja pari singleä.

Ramblers #2 (1980)

Heikki "Hessu" Tikka (rummut, laulu) · Köpi Kurikka (laulu, kitara) · Ilari Niemelä (basso) · Jarmo "Jamppa" Heikkinen (kitara, laulu)

Riku erosi Ramblersista 1980, jolloin Jamppa vaihtoi kitaraan ja basistiksi tuli Kuusamosta Hot Sox -yhtyeessä soittanut Ilari Niemelä. Tyyli muuttui samalla enemmän uuden aallon suuntaan ja Köpi alkoi tehdä yhtyeelle omia biisejä. Uutta LP diiliä ei meinannut tulla, joten Hessu erosi bändistä ja päästiin kokoonpanoon kolme. Sillä tehtiin vuonna singlejä ja lopulta loppuvuodesta 1982 LP:n *Talkin´´bout Ramblers.* yhtye keikkaili vuoteen 1984, jolloin se laitettiin telakalle.

Ramblers #3 (1981-1984)

Köpi Kurikka (laulu, kitara) · Ilari Niemelä (basso) · Jarmo "Jamppa" Heikkinen (kitara, laulu) · Sika Kukkonen (rummut, laulu) · Timo "Törrö" Tapaninen (kitara)

The Nights Of Iguana

Popeda

Zero Nine #1 (1978-1980)

Zero Nine perustettiin vuonna 1978 Kuusamossa, mutta se muutti Ouluun, joten käsitellään se tässä. Yhtye nousi yleiseen tietoisuuteen vuonna 1980, kun se voitti Levyraadin kappaleella *Down the Line.* Kappale ilmestyi Poko kautta, mutta oli yhtyeen itsensä kustantama. Singlen jälkeen kokoonpanoa rukattiin ja kakkoskoonpanolla jatkettiin aina vuoteen 1996. Levyraadin jälkeen yhtye sai diilin Finnlevyn alamerkille Dig It:lle, jolle äänitettiin Englannissa ensialbumi *Visions, Scenes and Dreams.* Se toisen tuottajana oli Ian Gillan. Gillan on kertonut, että huomasi levy tehdessä puutteensa tuottajana ja antoi bändin tehdä mitä se halusi ja etupäässä joi olutta pubissa. Levyä ei suunnitelmista huolimatta julkaistu ulkomailla

Sika Kukkonen (rummut) · Keijo "Kepa" Salmirinne (laulu) · Timo "Iso-T" Käsmä (kitara) · Elmo Harju (basso)

Vasta kolmas LP *Headline* (1983) julkaistiin myös Ruotsissa, olihan se siellä äänitetty ja sen tuottaja oli Börje "The Boss" Forsberg. 1985 yhtye teki levyn *White Lines* Virginille, joka tuolloin teki tuloaan Suomeen. Tuottaja TT Okasala laajensi bändi soundia ja suosio nousi seuraavalle tasolle. Virgin kuitenkin vetäytyi Suomesta ja 1986 *Intrigue* tehtiin Megafon Recordsille. Levyn jälkeen alkoi Zero Ninen hidas alamäki. *Voodoo You* (1988) jäi uusien nopeampien heavybändien varjoon. Bändi eli hiljaiselo silloin tällöin keikkailen aina vuoteen 1996 asti jolloin ilmestyi Pokolle *Freakshow* pitkäsoitto. Todetaan vielä, että tämän jälkeen on ilmestynyt kaksi albumia *N.E. Files* (2004) ja *IX* (2009), eikä yhtye ole varsinaisesti koskaan lopettanut.

Zero Nine #2 (1981-1996)

Keijo "Kepa" Salmirinne (laulu) · Timo "Iso-T" Käsmä (kitara) · Elmo Harju (basso) · Mikko "Dexta" Korpela (rummut) · Martti "Mara" Mäntyniemi (kitara) · Matti "Iro" Murtola (koskettimet)

Zero Nine #3

Riff Raff #1 (1979-1983)

Kari "Immu" Ilmarinen (basso, laulu) · Jouko "Mookeri" Salonkari (kitara) · Riku "Korsberg" Kukkonen (kitara) · Esa "El Pasaderia" Palosaari (rummut, laulu)

Riff Raff #2 (1983-1984)

Kari "Immu" Ilmarinen (laulu) · Jouko "Mookeri" Salonkari (kitara) · Riku "Korsberg" Kukkonen (kitara) · Esa "El Pasaderia" Palosaari (rummut) · Timo "Kessler" Raatikainen (basso)

Riff Raff oli yksi harvoista 70-luvulla aloittaneista heavy rock yhtyeistä. Yhtye teki itse biisinsä. Riff Raff osallistui rockin SM-kisoihin 1980 keskityylin sarjassa ja sijoittui loppukilpailussa kolmanneksi. Ensimmäiset Riff Raff -kappalet *Rock n' Roll Star* ja *I'll be Gone* ilmestyivät 1981 Pokon uusien heavybändien livekokoelmalla *Heavy metal and live.* Pokolle tehtiin vielä single *Gonna Make it Roll / Jealous Woman* (1981) ja LP *No Law 'n Order* (1982). Kun yhteistyö Pokon kanssa päättyi tehtiin LP *Robot Stud* (1982) ja siltä lohkaistu single Oululaiselle Mirror Recordsille. 1983 ilmestyi single *Dreaming / I'll Be Gone* Polarvoxille. Sen jälkeen bassoon tuli Kessler ja Immu keskittyi pelkkään laulamiseen. Vielä päästiin tekemään yksi LP *Give the Dead Man Some Water* (1983), nyt Amulet Recordsille. Kun levy ei menestynyt, yhtye hajosi seuraavana vuonna.

Stalker

Xtaasi #1 (1979-1980)

Kari Starck (basso) · Heikki Portaankorva (laulu, kitara) · Jyri-Jussi Rekinen (kitara) · Jorma Vierimaa (rummut)

Vuoden 1979 alussa kolmikko Portaankorva, Vierimaa ja Starck ovat päättäneet perustaa bändin. Mukaan löytyi Rekinen, joka hänkin oli innostunut punkista, kuten muutkin. Vaikka bändin juuret olivat punkissa, niin vaikutteita tuli skasta, reggaesta ja post-punkista. Ensimmäisen keikkansa Xtaasi soitti 1.4.1979 Rattori-lupilla Pohjalla-kiertueen lämppäribändinä. Vielä tuolla keikalla soitettiin covereita, mutta pian setti alkoi täyttyä omista biiseistä. Vierimaa lähti bändistä alkuvuonna 1980, ja uudeksi rumpaliksi tuli Esa Haverinen (eri henkilö kuin Pistepirkkojen Espe). Samalla mukaan otettiin Satu Koho kosketinsoittajaksi. Vuoden 1980 rockin SM-kisoissa, hävisi Hassisen Koneelle. Kisamenestys toi kuitenkin diilin Johanalle, jolle tehtiin kaksi *Eräs lauantai yö / Sun huoneessa* (1980) ja *Jonain päivänä / Henget eilisestä* (1981). *Eräs lauantaiyö* oli muuten Sam Cooke -cover *Another Saturday Night.* Singlen jälkeen Strack lähti Ratsiaan. Yhtye yritti jatkaa uuden basistin Pertti Kuivalan kanssa, mutta kun Portaankorva muutti Helsinkiin bändi hajosi lopullisesti.

Xtaasi #2 (1979-1981)

Jyri-Jussi Rekinen (kitara) · Heikki Portaankorva (laulu, kitara) · Kari Starck (basso) · Esa Haverinen (rummut) · Satu Koho (koskettimet)

Ratsia #3 (1981-1982)

Tralala

Reddrum Bop aloitti vuonna 1984 nimellä Krumb-Trotski-Bop ja vuotta myöhemmin vaihdettiin nimeksi Reddrum Bop. Kahden ensimmäisen vuoden aikana kokoonpano eli melkoisesti ja tähän on lueteltu niistä vakiintunein. 1986 Pirkkola siirtyi Juliet Jonesin Sydämeen ja hänet korvasi Kylmänen. Nyt kokoonpano pysyi kasassa ja keikkoja oli Oulun ulkopuolella Pohjois-Suomessa. Vuonna 1987 yhtye teki omaa nimeään kantaneen LP:n omakustanteena. Sen tuottajina häärivät Eero Hyyppä ja Tumppi Niemelä. Levyn jälkeen Järvelä poistui bändistä. Yhtye yritti jatkaa kokoonpanolla Ervasti, Rekinen, Seilonen ja laulajana Ilona – yhtyeessä ollut Pauliina Hulkko. Keikkoja ei tehty ja yhtyeen toiminta hiipui vuodessa.

Reddrum Bop #1 (1984-1986)

Jyri-Jussi Rekinen (kitara, laulu) · Antti Ervasti (basso, laulu) · Kauko Leskinen (rummut, laulu) · Sami Pirkola (kitara)

Juliet Jonesin Sydän #1 (1980-1986)

Jussi Jones (Lotvonen) (rummut) · Eero Jones (Hyyppä) (laulu, urut) · Kari Jones (Hyvärinen) (laulu, kitara) · Pentti Jones (Ilola) (basso)

Kauko Röyhkä & Narttu #1 (1980)

Riku Mattila (kitara) · Heikki Tikka (rummut) · Kauko Röyhkä (laulu, basso) ¦ Harri Sarkkinen (basso) · Jarmo Heikkinen (kitara) · Lare Heikkinen (koskettimet)

Spidersin juuret ovat vuonna 1976 perustetussa Joyfulissa. Se oli todella nuorien, 12-vuotiaiden poikien bändi, joka osallistui 1977 uusien yhteyiden kilpailuun ja sijoittui kolmanneksi. Kun Lassila tuli kokoonpanoon 1979, yhtyeen nimi muutettiin Spidersiksi. Vuoden 1979 rockin SM-kisoissa Spiders voitti keskityylin sarjan. Bändi soitti sen aikaista rhythm n' bluesia. Ana Porkka oli alkanut hoitaa Spidersikin asioita ja yhtye pääsi levyttämään Finnlevyn Kräk-merkille. Ensimmäinen LP, *Speeding*, julkaistiin kesällä 1979. Vuonna 1980 ilmestyi toinen pitkäsoitto *Follow Me Follow.* Yhtye hajosi, kun Lassila ja Paulamäki menivät 1981 Narttuun. Aivan täysin tarina ei loppunut: Lassila ja Rusanen kokosivat Spidersin uudelleen vuonna 1986, mutta toiminta oli satunnaista. Uudessa kokoonpanossa soittivat mm. Jamppa Heikkinen, Seppo Elsilä ja Tepa Siitonen.

Kesän jälkeen kokoonpano hiukan viilattiin (#2). Uudistunut viisikko esiintyi muun muassa Ylen Härmärock ohjelmassa ja äänitti helmikuussa 1981 LP:n *Uusia tansseja.* Tämänkin äänityksen maksaa Ana ja sen julkaisee edelleen EMI. Se ei myy kummoisesti, joten EMI lopettaa yhteistyön. Kokoonpano viilattiin taas ja *Mikki Hiiren myöhemmät vaiheet* tehtiin Kerberos levymerkille vuonna 1982.

500 kg lihaa perustettiin vuonna 1980 tekemään musiikkia RukiVehrin ja Pupu Lihaviston taidenäyttelyyn. Kuula, Röyhkä ja Lihavisto sävelsivät musiikin. Teksteinä käytettiin suomalaisten runoilijoiden, mm. Uuno Kailaan ja Aaro Hellaakosken lyriikkaa. Vaikutteita otettiin vanhoista itkuvirsistä ja keskiajan musiikista.

500 kiloa lihaa #1 (1980-1982)

Kauko Röyhkä (laulu, basso) · Pupu Lihavisto (urut) · Maritta Kuula (laulu)

Ensimmäinen albumi, *Etkös ole ihmisparka*, julkaistiin vuonna 1982 ja sitä varten kokoonpanoa laajennettiin. Vuonna 1984 Röyhkä muutti Turkuun ja kokosi sinne yhdessä Kuulan kanssa uuden 500 kg lihaa Turussa tehtiin kaksi LP:tä *Ruusumajassa* (1987) ja *Akvaario* (1988). 500 kg lihaa Turku ja myöhemmät -vaiheet on esitelty Turku sukupuussa.

Jolly Jumpers #1 (1980-1989)

Petri Hannus (kitara, laulu) · Marko Leuanniemi (basso) · Keijo Pirkola (rummut)

Jolly Jumpers perustettiin Tyrnävällä keväällä 1980 nimellä Äppy. Ensimmäisen keikkansa Äppy soitti Muhoksen nuorisoseurantalolla vuonna 1982. Samana vuonna se osallistui Suosikin Rock-kuningas –kilpailun karsintaa. Kesken setin Jyrki Hämäläinen tuli lavalle ja hätisti bändin pois sanoin: "Yksikään levy-yhtiö ei milloinkaan tule olemaan kiinnostunut moisesta bändistä". Muutama vuosi yhtyeen piti odottaa levytysuran alkua. Ensimmäinen julkaisu, kymppituumainen *Back To The Tom-Tom Town* ilmestyi Gaga Goodiesille vuonna 1987 ja seuraavana vuonna tuli ensimmäinen täyspitkä *Woodshedding.* Jo tässä vaiheessa yhtye oli löytänyt omaperäisen linjansa, jota kriitikoiden on ollut vaikea kuvailla. Tyylistä on käytetty sellaisia määritelmiä kuin "swamp blues", "tundra garage" ja "alternative country".

Tunnelbana bröder #1 (1980-1984)

Vesa Niiranen (basso) · Tero Intonen (kitara, laulu) · Jallu Junnilainen (rummut)

Heinäkuussa 1980 Tero Intonen näki Oulun Kuusrockissa M.A.Numminen Underground Rock –yhteyen, innostui ja päätti perustaa bändin. Nimi sille oli jo olemassa, Tunnelbana Bröder. Bändiin tuli mukaan kaksi täysin ilman soittokokemusta olevaa kaveria, mutta siitä alkoi ahkera treenaus. Ensimmäisen keikkansa yhtye soitti Rattori Lupilla. Omien biisien lisäksi ohjelmistossa oli covereita mm. Tom Waitsiltä ja Van Morrisonilta. 1984 Niiranen jätti yhtyeen ja hänet korvasi Anttikripassa soittanut Jussi Lappalainen. Samalla yhtyeeseen liittyi toiseksi laulajaksi Teija Mikkilä. Yhtye julkaisi 1988 Oulun Elmun kustantaman LP:n *Soittajan kohtalo.* Tunnelbana Bröder lakkasi keikkailemasta aktiivisesti Intosen siirryttyä 1989 tutkimusinsinööriksi Rautaruukille. Toinen albumi *Noitia ja merimiehiä* tehtiin pitkän tauon jälkeen 1995.

Tunnelbana bröder #2 (1984-1989)

Jussi Lappalainen (basso) · Tero Intonen (kitara, laulu) · Jallu Junnilainen (rummut) · Teija Mikkilä (laulu)

Reddrum Bop #2 (1986-1989)

Sauli Kylmänen (laulu) · Markku Järvelä (kitara, laulu) · Antti Ervasti (basso) · Jyri-Jussi Rekinen (kitara, laulu) · Juha Seilonen (rummut)

Tiistai oli aloittanut jo vuonna 1984, mutta sai toimivimman muotonsa vasta 1986, kun Rautsi tuli yhtyeen solistiksi. Yhtyeen edellinen laulaja Lotvonen oli siirtynyt Juliet Jonesin Sydämen rumpaliksi. Tiistai teki elinaikana yli 30 keikkaa. 1987 yhtye teki LP:n *Tuhansien värien tanssi* ja kaksi singleä, jotka äänitettiin samassa sessiossa. Albumin ollessa miksausvaiheessa Tiistai päätti vaihtaa laulukielekseen englannin. Uudeksi nimeksi kaavailtiin Violet Daytä. Levy julkaistiin manageri Antti Porkka omalla Ana-merkillä. Yhtye oli pettyneitä levyn miksaukseen ja kansiin, joihin kumpaankaan he eivät olleet saaneet vaikuttaa. Bändi hajosi samana päivänä, kun LP ilmestyi kauppoihin.

Tiistai #1 (1984-1986)

Mika "April" Friman (basso) · Pekka Kauhanen (rummut) · Pekka "Nappi" Rasinkangas (kitara) · Jussi Lotvonen (laulu)

Tiistai #1 (1986-1987)

Timo "Rautsi" Rautio (laulu) · Mika "April" Friman (basso) · Pekka "Nappi" Rasinkangas (kitara) · Pekka Kauhanen (rummut)

China Swallow

Ruukissa oli yhtyeeseen nimeltä Kaarle Herttua harjaa Klaus Flemingin hampaita. Kun oululainen Eero Hyyppä liittyi siihen muutettiin nimi Juliet Jonesin Sydämeksi; nimi napattiin saman nimisestä sarjakuvasta. Levyttäminen aloitettiin omakustanteella *Surkea tarina / Hyvästi* (1983). Se herätti Miettisen kiinnostuksen ja yhtye pääsi lyhytikäiselle Kumibeat levymerkille, jolle tehtiin single *Tulipunaruusut / Juliet Jonesin Sydän* (1984). Miettinen myi Kumineatin Epelle ja näin JJS päätyi Poko huomiin ja debyytti-LP *Juliet Jonesin Sydän* ilmestyi vuonna 1985. Levyn sinkkubiisistä *Helppo elämä* tuli radiohitti ja yhtye valittiin vuoden lopuksi Rumba-lehden vuoden nuoreksi kyvyksi.

Juliet Jonesin Sydän #2 (1986-1987)

Eero Jones (Hyyppä) (laulu, urut) · Kari Jones (Hyvärinen) (laulu, kitara) · Pentti Jones (Ilola) (basso) · Jussi Jones (Lotvonen) (rummut) · Sami Jones (Pirkola) (kitara, Laulu)

Roisto ilmestyi 1986 ja kesäkuussa 1987 *Albania.* Bändiin oli liittynyt Reddrum Bopissa soittanut Pirkola. Lotvonen sai tarpeekseen kesken Albanian levytyssessioiden ja hänet rummuissa korvasi Jussi Parkkonen. Seuraavaksi lähti Pentti Ilola ja tilalle tuli Kidi Jones. Kun Miettinen perusti Gaga Goodies levymerkin, niin bändi teki yhden levyn sinne. *Bleeding* kymppituumainen on englannin kielinen ja bändin nimi Juliet Jones, vaikka kokoonpano olikin sama.

Kauko Röyhkä & Narttu #2 (1980-1981)

Kauko Röyhkä (laulu, basso) · Riku Mattila (kitara) · Heikki Tikka (rummut) · Kaj Backman (basso) · Jarmo Heikkinen (kitara)

Spiders (1979-1981)

Esko Lassila (kitara, laulu) · Jari Paulamäki (basso) · Timo Rusanen (kitara, laulu) · Jussi Haapalainen (rummut)

Kauko Röyhkä & Narttu #6
katso alapäin

Kauko Röyhkä & Narttu #3 (1981)

Kauko Röyhkä (laulu, basso) · Riku Mattila (kitara) · Heikki Tikka (rummut) · Esko Lassila (kitara) · Jari Paulamäki (basso)

500 kiloa lihaa #2 (1982-1984)

Maritta Kuula (laulu) · Kauko Röyhkä (laulu, basso) · Pupu Lihavisto (urut) · Seppo "RukiVehr A. Kivi" Saarela (kitara) · Jari Lehtonen (rummut) · Maito Koivisto (congat)

Kauko Röyhkä & Narttu #4 (1982)

Kauko Röyhkä (laulu, basso) · Riku Mattila (kitara) · Heikki Tikka (rummut) · Mats Huldén (basso)

Mikki Hiiren myöhemmät vaiheet levyn jälkeen yhtye hajoaa, kun Riku Mattila muuttaa Helsinkiin ja liittyy hetkeksi Tumppi Varosen Problems?-yhtyeeseen. Pian myös Röyhkä muuttaa Helsinkiin. Kaksikko kokosi siellä kokoonpanon, johon tuli yllätysbasisti, Wigwamin alkuperäinen basistiin Mats Huldéniin. Nyt Johannan Atte Blom kiinnostui bändistä ja EP *Herra presidentti* tehtiin Johannalle, mutta siihen yhteistyö jäikin.

Pelle Miljoona

500 kg lihaa (Turku 1984 - 1989)

The Leo Bugariloves (1982->)

Pupu Lihavisto (urut, laulu) · Seppo "RukiVehr A. Kivi" Saarela (kitara) · Läjä Äijälä (laulu)

The Leo Bugariloves alkoi Lihaviston ja RukiVehrin joikaavana rockabilly-duona, Yhtye toimi aluksi lähinnä terapiamielessä tekijöilleen. Yhtye hajosi jo vuonna 1988, mutta kun Läjä Äijälä päätti liittyä yhtyeeseen, päätettiin toimintaa jatkaa. Bassmania Records pyysi yhtyettä levyttämään ja vuonna 1990 ilmestyi kaksitoistatuumainen EP *Tsaeh.* EP:n jälkeen levy-yhtiöksi vaihtui Bad Vugum, jolle tehtiin ensin pari sinkkua (*Absoluuttinen Mies* – 1992 ja *Absintinjuoja* – 1993) ja minialbumit *Bitter* (1995) ja *Loves* (1997). Yhtye teki yhteistyötä myös oululaisen tanssiteatteri Jumbon kanssa. Pitkän hiljaiselon jälkeen yhtye aktivoitu uudelleen ensimmäisen kerran 2004 ja toisen kerran 2010-luvun alussa. Näiltä ajoilta on kolme pitkäsoittoa.

Jolly Jumpers #2 (1990-1991)

Petri Hannus (kitara, laulu) · Marko Leuanniemi (basso) · Keijo Pirkola (rummut) · Rauno Härönen (kitara)

Jolly Jumpersin vuonna 1990 ilmestyneelle *More Than One Hundred Rabbits* bändi oli liittynyt toiseksi kitaristiksi Rauno Härösen, joka oli aikaisemmin soittanut Kolme Seppää -yhtyeessä. Jo seuraavalla pitkäsoitolla (*Rurality* 1993) palattiin triokokoonpanoon.

Jolly Jumpers #3 (1992-2004)

Petri Hannus (kitara, laulu) · Marko Leuanniemi (basso) · Keijo Pirkola (rummut)

Aknestik #1 (1984-1986)

Markku Paavola (rummut) · Jukka Takalo (laulu, basso) · Kai Latvalehto (kitara, laulu)

Tunnelbana bröder #3 (1989-1995)

Aknestik alkoi Kai Latvalehdon ja Jukka Takalon duossa, joka teki omia kappaleita. Pian yhteyeseen liittyi rumpaliksi Paavola. Hänet korvasi 1987 kitaristi Harri Nyman, josta tehtiin rumpali. Ensimmäinen keikka oli loppuvuodesta 1986 Haukiputaan Jatulintalon nuorisotilaisuudessa. Haukipudas on yhtyeen paikkakunta. Yleisössä oli paljon kavereita ja suosio oli hyvä. Nimeen lisättiin liite "Nuo merten kiharapäät", koska Aknesti kuulosti liian punkilta. Loppuliitteestä luovuttiin vuonna 2000. Vuonna 1987 yhtye äänitti ensimmäisen demonsa, jonka jälkeen Nyman lähti yhtyeestä. Rumpalia etsittiin, mutta ensin löytyi toinen kitaristi (Kupila), jonka kanssa tehtiin triona ja rytmikoneella pari keikkaa. Sitten löytyi rumpuihin Rautalin. 1989 ilmestyi omakustannesingle *Somaa / Mato.* Sitä seurasi 1990 mini-LP *Suomenpystykorvan kadonnut onni*, omakustanne sekin. Siihen homma oli loppua, kun menestystä ei tullut Oulun ulkopuolella, mutta lähes viimehetkessä Poko ilmoitti kiinnostuksensa ja ura jatkui sen suojissa.

Aknestik #2 (1987)

Jukka Takalo (laulu, basso) · Kai Latvalehto (kitara, laulu) · Harri Nyman (rummut)

Stalker

Aknestik #3 (1988-1998)

Jukka Takalo (laulu, basso) · Kai Latvalehto (kitara, laulu) · Vesa Kupila (kitara, laulu) · Mikko Rautalin (rummut, laulu)

Russian Love
Maako Härönen

Yhtye teki hienoja aavistuksen naivistisia biisejä ja julkaisi tasokkaita pitkäsoittoja toinen toisensa perään (*Ojat on rajat* - 1991, *Syvät veet* - 1992, *Valassaaret* - 1993, *Onni* - 1994, *Säätiedotuksia merenkulkijoille* - 1996, *Aallonmurtaja* - 1998), mutta suosi tuntui karttavan yhtyettä. Sitten yllättäen rysähti oikein kunnolla. *Suomirokkia* single on käsittämätön menestys – tosin menestys tuli hiukan myöhässä Suomirokkia-cd-sarjan myötä 2000-luvun alussa. Singlen jälkeen Takalo keskittyi laulamaan ja bassoon tuli muutamaksi kuukaudeksi Janne Huotari ja sen jälkeen Luxury Spitistä Maako Härönen. Vuonna 1999 ilmestyi *Tulevaisuus on myöhemmin* albumi. Vuonna 2001 ilmestyi Aknestikin viimeiseksi jäänyt levy *Vedenpaisumus.* Se meni medialta täysin ohi, sillä julkaisupäivänä 11.9.2001 New Yorkissa kaksi lentokonetta lensi WTC-torneihin. Aknestik lopetti toimintansa vuonna 2002. Jukka Takalo siirtyi tämän jälkeen soolouralle.

Aknestik #4 (1998-2002)

Mikko Rautalin (rummut, laulu) · Kai Latvalehto (kitara, laulu) · Vesa Kupila (kitara, laulu) · Jukka Takalo (laulu) · Maako Härönen (basso)

Soolo

Epilä

Bye Bye Brothers #1 (1982-1984)

Timo Takamäki (rummut) · Marko Mustonen (kitara, laulu) · Heikki Kokko (basso, laulu)

EBPSATRFM

Soolo

The Peppermints (1989-1994)

Timo "Rautsi" Rautio (laulu, kitara) · Matti Mikkonen (kitara) · Juha Seilonen (rummut) · Harri "Tedi" Huuskonen (basso)

Peppermints perustettiin kesällä 1989 ja jo vuoden lopulla yhteyen nimeä kantanut 12" EP ilmestyi Kane Recordsin julkaiseman. Täyspitkään (*What a lovely day*) päästiin seuraavana vuonna ja keikkoja alkoi kertyä Provissirockia myöden. Keikoilla yhtyettä vahvistivat taustalaulajat Sari Paananen ja Pia Häikiö. Vuonna 1991 ilmestyi CD *Desires, tears & lies.* Tämän jälkeen levy-yhtiöksi vaihtui Stupido Twins, jolle yhtiö teki tässä vaiheessa viimeiseksi jääneen levynsä *Away.* Kun Tedi muutti Tanskaan, yhtye yritti jatkaa uuden basistin Seppo Kauppilan kanssa, mutta hajosi vuonna 1994. Rautsin soolouran jälkeen yhtye koottiin uudestaan ja se teki eri kokoonpanolla vielä Groucho-albumin.

Marko Mustonen ja Heikki Kokko perustivat vuonna 1982 yhtyeen nimeltä Backstreet Boys (!). Rumpalina oli tuolloin Vesa Kaakinen, kun rumpuihin vaihtui Timo Takamäki, vaihtui myös nimi The Bye-Bye Brothersiksi. Takamäki siirtyi 1984 Oulun pitkänimiseen orkesteriin ja uuden rumpalin lisäksi mukaan otettiin toinen kitaristi. Levyttämään päästin vasta kun laulajakitaristi oli vaihdettu. Vuonna 1990 tehtiin omakustannesingle *Backshooter / Beneath my Feet.* Keikkoja kertyi ja yhtye sai neuvoteltua Gaga Goodiesin kanssa diilin, jossa se toimitti yhtiölle valmiin nauha ja Gaga julkaisi sen. Näin syntyi single *Do me a Favour / Miles to Go* vuonna 1994. 1995 yhtye teki promootiotarkoituksessa Saksaan kalliin pistokeikan, josta tuli fiasko. Sen jälkeen soitettiin vielä loppuvuodesta 1995 Oulun 45-specialissa jäähyväiskeikkaan.

Bye Bye Brothers #2 (1984-1987)

Marko Mustonen (kitara, laulu) · Heikki Kokko (basso, laulu) · Esa Liukkonen (rummut) · Kari Aalto (kitara)

Juliet Jonesin Sydän #3 (1987-1996)

Eero Jones (Hyyppä) (laulu, urut) · Kari Jones (Hyvärinen) (laulu, kitara) · Kari Kidi Jones (Heiskari) (basso) · Jussi Jones (Parkkonen) (rummut) · Sami Jones (Pirkola) (kitara, Laulu)

Eero Jones & Kahvi

Totem #1 (1983-1984)

Markku Luonuansuu (laulu) · Axel Haga (kitara, syntsa) · Pekka Leviäkangas (basso, huilu) · Erkki "Eeka" Leskelä (kitara) · Mikko Karvonen (rummut)

Totem #2 (1984-1985)

Markku Luonuansuu (laulu) · Axel Haga (kitara, syntsa) · Pekka Leviäkangas (basso, huilu) · Seppo Lehto (kitara) · Mikko Karvonen (rummut)

Totemia ennen Haga oli soittanut southern boogie - rockia Rock-Nazz-yhtyeessä. Leviäkankaalla oli jazz-taustaa. Kaksikko otti kokoonpanoon päteviksi tiedettyjä muusikoilla. Yhtye sai ensi demolla diilin Dig It –levymerkille. Homma oli siinä mielessä huono, että yhtyeellä ei ollut valmiina LP:istä valmista materiaalia. Hätäisesti tehtiin lisää biisejä ja 1983 ilmestyi TT Oksalan tuottama albumi *Nights of the Nova.* Puolet siitä oli äänitetty Oulussa ja toinen puoli Helsingissä. Tyyli on sekoistus progea ja melodista poppia. LP:n nimibiisi lohkaistiin myös singleksi. Levy jäi Totemin ainoaksi. Levyn jälkeen toiseen kitaraan vaihtui Seppo Lehto. Tämän kokoonpanon suurimmaksi saavutuksesi jäi esiintyminen vuoden 1984 Kuusrockissa. Yhtye hajosi vuonna 1985.

Juliet Jonesin Sydän #4 (1997–1999)

Kari Jones (Hyvärinen) (laulu, kitara) · Kari Kidi Jones (Heiskari) (basso) · Jussi Jones (Parkkonen) (rummut) · Sami Jones (Pirkola) (kitara, Laulu)

Toukokuussa 1988 ilmestyi bändin isoin singlehitti *Miksi naiset aina rakastuvat renttuihin?* – se on suurelle yleisölle yhä tunnetuin JJS–kappale. Se siivitti *Jänis* albumin (1988) yhtyeen eniten myydyimmäksi levyksi. Vuoden 1989 *Liisasta Liisaan* oli coverlevy. Sitä seurasivat *Jupiter* (1990) ja *Nauru* (1992). Seuraavat levynsä *Joneskaupunki* (1994) ja *Hai* (1996) yhtye teki oman levymerkkinsä Art Planktonsin nimissä

1996 Eero Jones jätti yhtyeen. Bändi jatkoi uudistuneella kokoonpanolla keikkailua vuoteen 2001, jolloin se vetäytyi telakalle. Sieltä se palasi lavoille ja myöhemmin levyttämäänkin. Vuonna 2015 ilmestyi Turenki Recordsille täyspitkä *Kansas.*

Juliet Jonesin Sydän #5 (1997–1999)

Kari Jones (Hyvärinen) (laulu, kitara) · Arto Jones (Iso-Antila) (basso) · Jussi Jones (Parkkonen) (rummut) · Sami Jones (Pirkola) (kitara, Laulu)

Juliet Jonesin Sydän #6 (2015–)

Kari Jones (Hyvärinen) (laulu, kitara) · Kari Jones (Heiskari) (basso) · Jussi Jones (Parkkonen) (rummut) · Sami Jones (Pirkola) (kitara, Laulu) · Pekka Gröhn (koskettimet)

Kauko Röyhkä & Narttu #5 (1983-1985)

Kauko Röyhkä (laulu, basso) · Riku Mattila (kitara) · Heikki Tikka (rummut) · Jari Paulamäki (basso)

Vuoden 1983 LP *Onnenpäivä* tehtiin Euroksen alamerkille Sinetti. Kannessa esittäjänä on Kauko Röyhkä, Narttu mainitaan vain takakannessa. Wikipedia kertoo levystä: "Koska Kauko Röyhkän & Nartun ensimmäiset kolme levyä eivät olleet olleet myynti- saati arvostelumenestyksiä ja lähes kaikki Röyhkän kolmen edellisen vuoden aikana tekemä oli haukuttu - mikä oli ollut tälle henkisesti raskasta aikaa - bändi päätti ottaa uudelle levylle 'vain rakkaus- ja lapsuusaiheisia lauluja, jotka eivät ärsyttäisi ketään'. Jos *Onnenpäivä* olisi haukuttu, olisi Röyhkän musiikillinen ura päättynyt siihen." Kritiikki oli myönteistä ja klubikeikat alkoivat vetää yleisöä.
Huldén lähti bändistä ja Paulamäki tuli takaisin Narttuun. Kokoonpanolla tehtiin 1984 *Lauralle* LP, jonka nimibiisi on Röyhkä soitetuin radiobiisi, sekä 1985 *Maa on voimaa* albumi. Nyt Riku jätti nyt soittohommat ja keskittyi enemmän tuottajan rooliin. Huldén puolestaan teki paluun yhtyeeseen, mutta nyt kitaristiksi. *Pikku enkeli* Lp julkaistiin vuonna 1986. 1986 julkaistiin myös Röyhkän toinen kokoelmalevy *Kulta-aika*; se kannattaa mainita tupla-LP:n D-puolen takia, joka on live Tampereen Yo-talolla 3. heinäkuuta 1986.
Mielummin vanha kuin aikuinen ilmestyi 1987 ja seuraavana vuonna kuuden biisin minialbumi *Paha maa*, sekä *Ihmelapsi* täyspitkä. *Mutta, mutta* vuodelta 1989 oli taas minialbumi, nyt viidellä biisillä. Vuoden 1990 *Joko-tai* oli Röyhkän 10. studioalbumi ja viimeinen albumi Narttu-yhtyeen kanssa ennen sen paluuta yhteen 2010-luvulla.

Kauko Röyhkä & Narttu #6 (1985-1986)

Kauko Röyhkä (laulu, basso) · Jari Paulamäki (basso) · Heikki Tikka (rummut) · Jarmo Heikkinen (kitara) ¦ Mats Huldén (kitara)

Kauko Röyhkä & Narttu #7 (1987)

Kauko Röyhkä (laulu, basso) · Tommi Viksten (kitara) · Heikki Tikka (rummut) · Jari Paulamäki (basso) · Mats Huldén (kitara)

Kauko Röyhkä & Narttu #8 (1987-1990)

Kauko Röyhkä (laulu, basso) · Tommi Viksten (kitara) · Heikki Tikka (rummut) · Mats Huldén (basso) ¦ Pekka Gröhn (koskettimet)

Soolo

Hearthill

Juliet Jonesin Sydän #6
katso oikea laita

1996 ilmestyneessä Jumpersin *Tyrnävässä* Miettisen levy-yhtiö oli vaihtunut Rubber Rabbit Rock'n'roll Recordsiin. Kun Miettinen lopetti levyjen tekemisen siirtyi Jolly Jumpers Bad Vugumille. *Ruis* (1998) on siinä mielessä merkittävä levy yhtyeen kannalta, että siinä käytettiin ensimmäistä kertaa ulkopuolista tuottajaa Jogi Kososta. Viimeinen triolevy oli *Hometown Hi-Fi* (2004). Sen jälkeen yhtyeeseen liittyi toiseksi kitaristiksi Arimatti Jutila, joka soitti myös Flaming Sideburnsissä. Tällä kokoonpanolla tehtiin CD:t *Mobile Babylon* (2006) ja *Fantom Zone* (2008). Yhtye jatkaa toimintaansa edelleen, tosi hiukan periodiluontoisesti. Vuonna 2018 kokoonpanossa on nähty myös Jukka Nousiainen

Jolly Jumpers #4 (2004-)

Petri Hannus (kitara, laulu) · Marko Leuanniemi (basso) · Keijo Pirkola (rummut) · Arimatti Jutila (kitara)

Boots #1 (1987-1994)

Jarmo Heikkinen (kitara, laulu) · Petri Heikkinen (basso) · Raimo Raappana (rummut)

Nartusta lähdettyään Jarmo Heikkinen perusti Bootsin vuonna 1987. Yhtye yhdisteli musiikkiinsa rockabillyä, rockia ja countryä. Levy-yhtiö löytyi vuonna 1989, jolloin Euros julkaisi *Alligator River* singlen ja sen perään saman nimisen LP:n. Parin vuoden päästä sitä seurasi 1991 *Funky Road* –albumi. Huono myynti ja vähät keikat saivat Euroksen tiputtamaan yhtyeen katraastaan. Vuonna 1994 löytyi uusi koti Rockadillo Recordsilta. Ensimmäinen Rockadillo albumi oli *Turn to Tree* (1994). Vuonna 1995 Boots kävi showcasekeikoilla Malesian Kuala Lumpurissa ja Kanadan Torontoon musiikkiviikoilla. Tämän jälkeen kokoonpano laajennettiin kuuteen henkilöön ja lisäksi Merikukka Kiviharju (laulu) sekä Veli-Petteri Rajanti (mandoliini) auttoivat seuraavan levyn tekemisessä (*Marketplace* - 1996) sekä muutamilla keikoilla. *Joutomies* ilmestyi 1999, sillä kieli oli vaihtunut suomeksi. Petri Heikkinen oli jättänyt yhtyeen ja *Joutomiehellä* bassossa tuuraa Mats Hulden. Aika ei ole tiedossa koska basistiksi tuli Kari Södö, mutta hän soittaa 2008 ilmestyneellä omakustannealbumilla *Long way to morning.*

Big Jim's Beer Belly (1986-95)

Kari Pyykkö (laulu) · Janne Tienari (kitara) · Lauri Miettinen (kitara) · Aki Louhela (kitara, laulu) · Pekka Ukonmaanaho (basso) · Jukka Kurttila (rummut)

Big Jim's Beer Belly soitti southern rockia. Bändi teki useita demoja, mutta ei saanut levy-yhtiöitä kiinnostumaan itsestään. Sen ainoaksi levytykseksi jäi vuonna 1991 tehty omakustanne single *Born Loser / Goin' Home.* Sinkun studioajan yhtye sai voitettuaan Pohjois-Suomen bändimestaruuden vuonna 1990. Jukka ja Aki erosivat yhtyeestä vuonna 1993 ja pariksi viimeiseksi vuodeksi heidät korvasivat Janne Holma ja Juha Ruonala.

Bye Bye Brothers #3 (1988-1991)

Antti Sutela (kitara, laulu) · Kari Aalto (kitara, laulu) · Heikki Kokko (basso, laulu) · Esa Liukkonen (rummut)

Limingan Tulli

Bye Bye Brothers #4 (1992-1995)

Antti Tukio (kitara, laulu) · Heikki Kokko (basso, laulu) · Esa Liukkonen (rummut) · Mikko Heikkinen (kitara, laulu)

Mieskuoro Huutajat

Boots #2 (1995-1998)

Jarmo Heikkinen (kitara, laulu) · Petri Heikkinen (basso) · Raimo Raappana (rummut) · Arto Piispanen (koskettimet) · Pirkko Kontkanen (viulu) · Satu Pohja (laulu)

Boots #3 (1999-)

Jarmo Heikkinen (kitara, laulu) · Raimo Raappana (rummut) · Arto Piispanen (koskettimet) · Pirkko Kontkanen (viulu) · Satu Pohja (laulu) ¦ Kari Södö (basso)

Tärkein lähde:
Oulu Pohjoista Musiikkia WWW-sivusto
Kiitokset:
Antti Annunen, Jukka Takalo, Jussi Parkkonen

Copyright Jukka Junttila